

Záblatský louky

Žalman

Záblatský louky jsou při dolině
nikdy tam travička nevyhyne
nevyhyne, nevyhoří
protože vodička po ní běží

Pod našima okny roste tráva
co jsem se, přesmutná, naplakala
co dostala od matičky
až mě rozbolely mé očičky
co dostala od tatíčka
až mě rozbolela má hlavička

Z toho si Mařenko, nic nedělej
vždyť k vám může chodit někdo jinej
[:Voda vyschne, tráva zvadne
nebudu mít více děvče žádné :]